

โครงการศึกษาและพัฒนาประมวลรัชฎาการ

เรื่อง “การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขประมวลรัชฎาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรประเมิน”

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะทำงานและคณะที่ปรึกษา
พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัชฎาการ พ.ศ. 2481	1. ปัญหารูปแบบของกฎหมาย 1.1 ประมวลรัชฎาการเป็นประมวลกฎหมายที่ต้องมีลักษณะเฉพาะของประมวลกฎหมาย กล่าวคือเป็นกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ โดยนำกฎหมายที่มีลักษณะใกล้เคียงกับหลาย ๆ ฉบับมารวมกัน ซึ่งย่อมจะนำหลักกฎหมายที่มีลักษณะเหมือนกัน และใช้บังคับร่วมกันมาบัญญัติไว้ร่วมกัน นอกจากนี้ประมวลรัชฎาการยังประกอบด้วยกฎหมายหลายระดับ ทั้งที่เป็นแม่บทกฎหมาย กฎหมายอนุบัญญัติหรือกฎหมายลูกอีกหลายประเภท เช่น พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง คำวินิจฉัยภาษีอากร คำสั่งกรมสรรพากร ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร นอกจากนี้ยังมีแนวทางปฏิบัติอีกจำนวนมาก <u>ปัญหา</u> หาผู้รู้ผู้เข้าใจในหลักการบัญญัติประมวลรัชฎาการได้ยากและไม่รู้วิธีการบัญญัติกฎหมาย ทำให้ประมวลรัชฎาการ <u>อ่านยาก เข้าใจยาก</u>	1.1 ควรร่างประมวลรัชฎาการใหม่ทั้งฉบับ โดยคำนึงถึงความเป็นกฎหมายที่มีรูปแบบ ลักษณะเฉพาะของประมวลกฎหมาย จึงควรมีบทบัญญัติหลักดังต่อไปนี้ <u>เท่านั้น ไม่สามารถนำบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารจัดการเก็บเฉพาะในส่วนที่เป็นวิธีการเกี่ยวกับภาษีอากรประเมินมาบัญญัติไว้ได้เลย</u> เนื่องจากบทบัญญัติในลักษณะ 1 เป็นบทบัญญัติทั่วไปต้องนำไปปรับใช้กับภาษีอากร (ดูตามตารางในหน้า ก28)	เห็นด้วยกับหลักการในการจัดหมวดหมู่เสียใหม่เพื่อให้ชัดเจนและสอดคล้องกัน แต่การนำมาตราต่าง ๆ ไปใส่ไว้ในหมวดต่าง ๆ ตามที่ผู้วิจัยเสนอมา ต้องไปทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะทำงานและคณะที่ปรึกษา
	1.2 ความสำคัญของหลักกฎหมายทั่วไปและหลักกฎหมายพิเศษ ดังนี้ 1.2.1 ประมวลรัษฎากรเป็นกฎหมายพิเศษ ถ้าบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรมิได้กำหนดไว้ในเรื่องใด ให้ถือปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายทั่วไป เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่องที่นำมาใช้ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง สภาพบุคคล นิติกรรมสัญญาต่าง ๆ อายุความ หนี้ ส่วนประมวลกฎหมายอาญานำมาใช้ในเรื่องบทกำหนดโทษ อายุความ ดำเนินคดีอาญา 1.2.2 บทบัญญัติในประมวลรัษฎากรมีทั้งบทบัญญัติที่เป็นกฎหมายทั่วไปและที่เป็นกฎหมายพิเศษ - บทกฎหมายทั่วไป เช่น หมวด 1 บทเบ็ดเสร็จทั่วไป หมวด 2 วิธีการเกี่ยวกับภาษีประเมิน หมวด 3 ภาษีเงินได้ หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ ในส่วน 1 ข้อความทั่วไปและบทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ	1.2.1 หลักกฎหมายพิเศษและหลักกฎหมายทั่วไป เป็นหัวใจสำคัญของบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร จึงควรดำรงหลักกฎหมายพิเศษและกฎหมายทั่วไปไว้ และควรมี<u>คู่มือหรือคำอธิบาย</u> ให้ชัดเจนเพื่อให้ง่ายสะดวกต่อการศึกษาและนำบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรไปใช้	เห็นด้วยกับการจัดทำคู่มือหรือคำอธิบายให้ชัดเจนเพื่อให้เข้าใจว่าบทบัญญัติใดเป็นบททั่วไปที่ใช้ได้กับประเภทภาษีได้บ้าง บทใดเป็นบทเฉพาะเพื่อง่ายและสะดวกแก่การทำความเข้าใจ

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
- <u>มาตรา 35 ทวิ</u> “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 ทวิ ต้องระวางโทษ.....” - <u>มาตรา 36</u> “ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของอธิบดี.....ที่ออกตามมาตรา 12 ตรี , มาตรา 19 , มาตรา 23 หรือ มาตรา 32 หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ.....”	- บทกฎหมายพิเศษ แยกเป็นหมวดภาษีเงินได้ หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่มหมวด 5 ธุรกิจเฉพาะ - พิจารณาจากข้อความในบทบัญญัติ ในแต่ละมาตรา จะบัญญัติถ้อยคำว่า “เว้นแต่ข้อความ จะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น” “เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดอื่น.....” แสดงให้เห็นว่าบทบัญญัตินั้นเป็นบทบัญญัติทั่วไป	1. แก้ไขมาตรา 35 ทวิ มาตรา 36 ตามส่วน 3 หมวด 2 ลักษณะ 2 บทกำหนดโทษ กรณีฝ่าฝืนมาตรา 12 , 12 ทวิ, 12 ตรี ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการเร่งรัดภาษีอากรค้างออกไปบัญญัติใช้ในหมวด 1 บทบัญญัติทั่วไป (เนื่องจากบทกำหนดโทษตามส่วน 3 หมวด 2 ลักษณะ 2 เป็นบทเฉพาะที่เป็นวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินเท่านั้น) 2. ยกเลิกมาตรา 3 จัตวา เนื่องจากซ้ำซ้อนกับมาตรา 11 ที่กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรี และอธิบดีกำหนดให้ไปเสียภาษีที่แห่งอื่นได้	ไม่เห็นด้วย เพราะมาตรา 35 ทวิ และมาตรา 36 เป็นบทกำหนดโทษตามส่วน 3 หมวด 2 ลักษณะ 2 ซึ่งรวบรวมบทกำหนดโทษทุกเรื่องมาบัญญัติไว้รวมกัน (ไม่ได้กำหนดเฉพาะเรื่องการเร่งรัดภาษีค้าง) ซึ่งเป็นวิธีการร่างกฎหมายทำนองเดียวกับบทกำหนดโทษในหมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ หมวด 6 อากรแสตมป์ (ภาษีเงินได้ไม่มีบทกำหนดโทษ) ดังนั้นเห็นควรคงไว้ตามเดิมและเห็นควรให้นำบทบัญญัติที่เป็นบทกำหนดโทษเช่น มาตรา 13 บทลงโทษกรณีฝ่าฝืนมาตรา 10 มาบัญญัติรวมกันในบทกำหนดโทษเพื่อรวมไว้ในที่เดียวกัน เห็นด้วย เนื่องจาก อธิบดีมีอำนาจกำหนดสถานที่ขึ้นแบบได้อยู่แล้วและไม่มีความจำเป็นต้องใช้อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา นี้

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	<u>ปัญหา</u> การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรวางไว้ไม่ถูกหมวดไม่ถูกส่วน อาจเป็นเพราะความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักกฎหมายทั่วไปและหลักกฎหมายพิเศษเช่น 1. มาตรา 3 เตรสและมาตรา 3 จตุทศ 2. มาตรา 35 ทวิและมาตรา 36 3. มาตรา 3 จัตวา 1.3 การจัดหมวดหมู่ของกฎหมาย - โครงสร้างหรือองค์ประกอบของกฎหมายภาษีอากร <u>ปัญหา</u> การจัดหมวดหมู่หรือโครงสร้างของกฎหมายภาษีอากรแต่ละประเภท ไม่ได้คำนึงถึงโครงสร้างของกฎหมายภาษีอากรเว้นแต่ ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ แม้จะจำแนกรายละเอียด แต่ไม่จัดเรียงลำดับของกฎหมาย	1.3 การบัญญัติภาษีอากรที่จัดเก็บได้แก่ หมวด 3 ภาษีเงินได้ หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ หมวด 6 อากรแสตมป์ ควรบัญญัติให้สอดคล้องกับหลักการจัดหมวดหมู่ ของกฎหมาย ประกอบด้วย 1. หลักการของกฎหมายภาษี 2. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรและผู้รับภาระภาษีอากร 3. ฐานภาษี 4. อัตราภาษี 5. วิธีคำนวณภาษี	1.3 เห็นด้วย ในหลักการแต่จะต้องศึกษาการจัดหมวดหมู่ให้สอดคล้องกันให้ละเอียดอีกครั้ง

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
เจตนารมณ์การตราประมวล รัฐฎการ ปรากฏตามคำปรารภใน การตราพระราชบัญญัติให้ใช้ บทบัญญัติแห่งประมวลรัฐฎการ ดังนี้ "โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลง มติว่า สมควรตราประมวลรัฐฎการ เพื่อปรับปรุงการรัฐฎการตามหลัก ความเป็นธรรมแก่สังคม"	2. ปัญหาความไม่ชัดเจน 2.1 ละเลยเป้าหมายหรือเจตนารมณ์ที่ แท้จริงของประมวลรัฐฎการซึ่งต้องยึดมั่นและ คำนึงใน "หลักความเป็นธรรมแก่สังคม" ซึ่ง ปัจจุบันการปรับปรุงประมวลรัฐฎการ เน้นหา รายได้จากเม็ดเงินภาษีอากรมากกว่าหลักความ เป็นธรรมแก่สังคม เช่น การเพิ่มเติมมาตรา 3 เตรศ ฎกกระทรวงฉบับที่ 144 และคำสั่ง กรมสรรพากรที่ ทป.4/2528	6. วิธีชำระภาษี 7. การยกเว้นภาษี 8. หน้าที่อื่นของผู้เสียภาษี * 9. ขอลื่นภาษี * 10. อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน * 11. วิธีจัดซื้อโต้แย้งทางภาษี 12. บทกำหนดโทษทางอาญา นำเจตนารมณ์มาบัญญัติซ้ำในวิธีการ บริหารการจัดเก็บภาษีอากรให้ปรากฏ บ่อยครั้ง และมีคำอธิบายให้ชัดเจนถึง เจตนารมณ์ของกฎหมาย	ไม่เห็นด้วย เพราะการตราพระราชบัญญัติให้ใช้ บทบัญญัติแห่งประมวลรัฐฎการ ได้บัญญัติโดย คำนึงถึงหลักความเป็นธรรม หลักความแน่นอน หลักความสะดวก หลักประหยัด หลักอำนาจรายได้ หลักความเป็นกลางทางเศรษฐกิจและหลักความ ยืดหยุ่นตามภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่ง เป็นลักษณะภาษีอากรที่ดีอยู่แล้ว เพียงแต่การตรา กฎหมายใดเพิ่มเติมจะให้น้ำหนัก หลักใดมากกว่า กันขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐบาล ในขณะนั้น ฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติซ้ำใน บทบัญญัติหมวดอื่น ๆ อีก

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
1. หมวด 2 วิธีการเกี่ยวแก่ ภาษีอากรประเมิน 2. มาตรา 14 ภาษีอากร ประเมิน คือ ที่มีระบุไว้ในหมวดนั้น ๆ ว่าเป็นภาษีอากรประเมิน	2.2 ความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติใน หมวด 2 2.2.1 ชื่อหมวด 2 "วิธีการเกี่ยวแก่ภาษี อากรประเมิน" ไม่ระบุให้ชัดเจนว่ามี ความหมายโดยรวมอย่างไรและเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไร ทำให้ไม่สนใจในการศึกษา เพื่อให้เกิดความถ่องแท้ ชัดแจ้ง 2.2.2 บทบัญญัติมาตรา 14 ไม่ปรากฏ ว่ามีคำอธิบายความหมายของ ภาษีอากร ประเมินระบุให้ชัดเจนว่า "ภาษีอากรประเมิน" คือภาษีอากรประเภทใด ก่อให้เกิดความสงสัย ได้	ควรบัญญัติชื่อหมวด 2 ให้ชัดเจนว่า "วิธีการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรประเมิน" บัญญัติให้ชัดเจนว่าภาษีอากรประเมิน คือ ภาษีอากรตามหมวด 3 ภาษีเงินได้ หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ หรือ ที่มีได้ระบุไว้ในหมวดอื่น ๆ ว่าเป็นภาษี อากรประเมิน	ไม่เห็นด้วยเพราะ โดยภาพรวมวิธีการ เกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน ครอบคลุมกว้าง กว่าที่จะระบุ่ววิธีการบริหารการจัดเก็บภาษี อากรประเมิน ไม่เห็นด้วยเพราะแต่ละหมวดมี บทบัญญัติอยู่แล้วว่าภาษีอากรประเภทใด เป็นภาษีอากรประเมินไม่จำเป็นต้องระบุ รายละเอียด นอกจากนี้ในอนาคต ภาษีที่ จัดเก็บอาจเพิ่มหรือลดประเภทภาษีได้ ฉะนั้น ที่บัญญัติในมาตรา 14 จึงเหมาะสม

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
มาตรา 15 เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้ ให้ใช้บทบัญญัติในหมวดนี้บังคับแก่การภาษีอากรประเมิน	2.2.3 (1) ไม่เข้าใจถึงความหมายของข้อความบทบัญญัติที่ระบุว่า ตามมาตรา 15 "เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้" (2) ไม่เข้าใจถึงนัยสำคัญของข้อความมาตรา 15 ที่ระบุว่า "ให้ใช้บทบัญญัติในหมวดนี้บังคับแก่การภาษีอากรทุกประเภท"	ควรบัญญัติข้อความในมาตรา 15 ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้ "เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดว่าด้วยภาษีอากรประเมินต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้ ให้ใช้บทบัญญัติในหมวดนี้บังคับแก่การภาษีอากรประเมิน ตามหมวด 3 ภาษีเงินได้ หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ หรือที่มีระบุไว้ในหมวดนั้น ๆ ว่าเป็นภาษีอากรประเมิน"	ไม่เห็นด้วยเพราะเนื่องจากข้อความบทบัญญัติมาตรา 15 เกี่ยวเนื่องกับมาตรา 14 ซึ่งได้ระบุว่าภาษีอากรประเมิน คือ ที่ระบุไว้ในหมวดนั้น ๆ ว่าเป็นภาษีอากรประเมิน ไม่เห็นด้วยเนื่องจากมาตรา 15 ไม่จำเป็นต้องระบุรายละเอียดหรือแก้ไขข้อความเพิ่มเติม
มาตรา 17 วรรคแรก การยื่นรายการ ให้ยื่นภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหมวดว่าด้วยภาษีอากรต่าง ๆ และตามแบบแสดงรายการที่อธิบดีกำหนด	2.2.4 มาตรา 17 วรรคแรก บัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาในการยื่นรายการภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่มาตรา 17 วรรคสอง และวรรคสาม บัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ต้องเสียภาษีอากร เป็นการสร้างความสับสนระหว่างหน้าที่ของผู้เสียภาษีกับการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรประเมิน	แยกบทบัญญัติให้ชัดเจนกรณีหน้าที่ของผู้ต้องเสียภาษีอากรประเมินและผู้ที่เกี่ยวข้องไว้ต่างหากจากมาตรา 17 ซึ่งอยู่ในหมวดวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วน 6 การคำนวณภาษี ส่วน 7 การยื่นรายการและการชำระภาษี ส่วน 9 การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	ไม่เห็นด้วย เห็นว่าควรไว้คงเดิมเนื่องจากมาตรา 17 วรรคแรกและวรรคสอง เป็นเรื่องที่ต้องเนื่องกัน ควรจะคงไว้ ไม่ต้องแยกส่วนกัน

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะทำงานและคณะที่ปรึกษา
มาตรา 17 วรรคสอง ถ้าอธิบดีต้องการรายงานประจำปี หรือบัญชีงบดุล หรือบัญชีอื่นๆ ประกอบแบบแสดงรายการใด ก็ให้สั่งเรียกได้ กับให้อธิบดีมีอำนาจสั่งผู้ต้องเสียดำเนินการให้มีสมุดบัญชีพิเศษ และให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในสมุดบัญชานั้นได้ เพื่อสะดวกแก่การคำนวณเงินภาษีอากรที่ต้องเสียตามลักษณะนี้ เมื่ออธิบดีมีคำสั่งตามที่ว่ามานี้ ผู้ยื่นรายการหรือผู้ต้องเสียดำเนินการต้องปฏิบัติตาม มาตรา 17 วรรคสาม “เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร (1) ให้อธิบดีโดยอนุวัติรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลเป็นการทั่วไปให้มีบัญชีพิเศษ และให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในบัญชานั้น คำสั่งเช่นว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา		ส่วน 10 ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ ส่วน 11 การจัดทำรายงานและเก็บรักษาหลักฐานและเอกสาร	

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
(2) ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้ยื่นรายการหรือผู้ต้องเสียภาษีอากรจัดทำบัญชีงบดุลหรือบัญชีอื่นๆแสดงรายการหรือแจ้งข้อความใด ๆ และยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินพร้อมกันการยื่นรายการตามแบบแสดงรายการที่อธิบดีกำหนด” มาตรา 18 “รายการที่ยื่นเพื่อเสียภาษีอากรนั้น ให้อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินเป็นผู้ประเมินตามที่กำหนดไว้ในหมวดภาษีอากรนั้น...”	2.2.5 การประเมินภาษีอากรตาม มาตรา 18 เป็นการจำกัดอำนาจการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินที่ให้ประเมินจากรายการที่ปรากฏตามแบบแสดงรายการภาษีที่ผู้เสียภาษียื่นไว้ไม่ถูกต้องเท่านั้น เช่น จำนวนผิดพลาดหักค่าใช้จ่ายไม่ถูกต้อง เป็นต้น จึงไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรา 18	ให้ระบุอำนาจของเจ้าพนักงานประเมินให้ชัดเจนในการที่จะตรวจสอบความไม่ถูกต้องของการเสียภาษีอากรประเมินและไม่เป็นเครื่องมือในการถ่วงดุลการเสียภาษีและไม่กำหนด เวลาสิทธิเรียกร้องหนี้ภาษีอากรภายใน 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัย เห็นว่าควรคงบทบัญญัติมาตรา 18 ไว้ดังเดิม แต่ให้ไปบัญญัติเพิ่มเติมในมาตรา 19 ว่า “ถ้ามีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีให้ขยายกำหนดเวลาในการออกหมายเรียกเป็น 10 ปี”

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการและคณะที่ปรึกษา
มาตรา 27 ตรี “เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การขอคืนภาษีอากรและภาษีที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย และนำส่งแล้ว เป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษีหรือที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ให้ผู้มีสิทธิขอคืน...” หมวด 2 วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน ส่วน 1 การยื่นรายการและการเสียภาษีอากร มาตรา 18 การประเมินภาษีอากรจากรายการที่ยื่น มาตรา 18 ทวิ กรณีจำเป็นต้องประเมินภาษีก่อนถึงกำหนดยื่นรายการ	2.2.6 มาตรา 27 ตรี เป็นเรื่องเกี่ยวกับการขอคืนภาษีอากรและภาษีที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย และนำส่งเกินกว่าที่ควรเสียภาษี แต่บัญญัติไว้ในหมวด 2 ส่วน 1 การยื่นรายการและการเสียภาษีอากร จึงเป็นการบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วน 1 2.2.7 บทบัญญัติวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน หรือวิธีการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรประเมินตามหมวด 2 ส่วน 1 เช่น การยื่นรายการ อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน การคืนภาษีอากรประเมิน เป็นต้น ไม่มีการบัญญัติไว้ในหมวด 3 ภาษีเงินได้ หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ	แยกบทบัญญัติมาตรา 27 ตรี เป็นอีกส่วนหนึ่งให้ชัดเจนในลักษณะเดียวกับบทบัญญัติในหมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม นำบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินตามหมวด 2 ที่ใช้บังคับแก่เฉพาะภาษีเงินได้ ไปบัญญัติไว้ในหมวด 3 ส่วน 1 อันได้แก่ อำนาจเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 18 มาตรา, 18 ทวิ, 18 ตรี, 19 ถึงมาตรา 27 จัตวา	ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัย เห็นว่าควรจะคงไว้ในหมวดทั่วไปดั้งเดิม ซึ่งถ้ามีการปรับปรุงประมวลรัษฎากร เห็นควรแยกหมวดการขอคืนเงินภาษีเงินได้ ให้แก้ไข ม. 91/11 หมวดภาษีธุรกิจเฉพาะ โดยให้เพิ่มข้อความครอบคลุมถึงผู้ไม่มีหน้าที่เสียภาษีด้วย ไม่เห็นด้วยกับผู้วิจัย เนื่องจากมาตรา 18 ถึงมาตรา 27 จัตวา ในหมวด 2 เป็นบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากร บังคับใช้ทุกประเภทภาษี จึงควรบัญญัติไว้ในหมวด 2 บทบัญญัติทั่วไป ไม่ควรนำไปบัญญัติไว้ในหมวด 3 ส่วน 1 ภาษีเงินได้

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะทำงาน และคณะที่ปรึกษา
มาตรา 18 ตรี กำหนดเวลา ชำระภาษีกรณีการประเมิน มาตรา 19 การออก หมายเรียกกรณีผู้ต้องเสียภาษีอากร ขึ้นรายการไม่ถูกต้อง หรือไม่ บริบูรณ์ มาตรา 20 การประเมินและ แจ้งการประเมินตามผลการ ตรวจสอบตามหมายเรียกกรณีให้ ความร่วมมือในการตรวจสอบได้ สวน มาตรา 21 การประเมินและ แจ้งการประเมิน กรณีไม่ปฏิบัติ ตามหมายเรียก คำสั่ง หรือ ไม่ตอบ คำถาม มาตรา 22 การเรียกเก็บ เบี้ยปรับกรณีขึ้นรายการไม่ถูกต้อง มาตรา 23 การออก หมายเรียก กรณีไม่ขึ้นรายการ			

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
มาตรา 24 การประเมินภาษี และแจ้งการประเมินกรณีไม่ยื่น รายการ มาตรา 25 การประเมินภาษี และแจ้งการประเมินกรณีไม่ปฏิบัติ ตามหมายเรียก คำสั่ง หรือไม่ตอบ คำถาม มาตรา 26 การเรียกเก็บ เบี้ยปรับกรณีไม่ยื่นรายการ มาตรา 27 เงินเพิ่มและการ คำนวณเงินเพิ่ม มาตรา 27 ทวิ การงดหรือลด เบี้ยปรับ มาตรา 27 จัตวา การส่ง เอกสารเพื่อการคืนภาษีอากร			

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการและคณะที่ปรึกษา
มาตรา 3 เบญจ, มาตรา 19, มาตรา 23, มาตรา 35 ทวิ, มาตรา 36	3. ปัญหาความไม่ครบถ้วน 3.1. อำนาจอธิบดีตาม มาตรา 3เบญจ, มาตรา 19 , มาตรา 23, มาตรา 88/3 และมาตรา 91/21 แห่งประมวลรัษฎากร เป็นแนวเชิงตั้งรับ ซึ่งรอให้เกิดความผิดปกติของผู้เสียภาษีก่อน แล้วค่อยขจัดปัญหา โดยการตรวจสอบการปฏิบัติบัติการทางภาษีอากรของผู้ต้องเสียหรือนำส่งภาษีอากร 2. ประมวลรัษฎากร ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน ในเชิงรุก เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น 3. การขาดแคลนข้อมูลของผู้เสียภาษีเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ต้องอาศัยข้อมูลของผู้เสียภาษีด้านเดียว อาจไม่ถูกต้องครบถ้วน มีปัญหาต้องใช้ดุลพินิจอย่างมาก 4. ประมวลรัษฎากรไม่มีกลไกหรือเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีอากรของผู้ต้องเสียหรือนำส่งภาษีอากร ทำให้ขาดกลไกทางด้านจิตวิทยาการเสียภาษีอากร...	1. ควรปรับปรุงอำนาจเจ้าพนักงานประเมินให้เป็นเชิงรุก โดยเพิ่มหรือป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น 2. ควรปรับปรุงแก้ไขให้มีกลไกหรือเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีของผู้ต้องเสียหรือนำส่งภาษี 3. ควรเพิ่มบทกำหนดโทษของการไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีแก่อธิบดีกรมสรรพากร หรือ เจ้าพนักงานประเมิน	เห็นด้วยกับผู้วิจัย ในส่วนของการปรับปรุงแก้ไขให้มีกลไกหรือเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีของผู้เสียภาษี และในเรื่องการเพิ่มบทกำหนดโทษของการไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีแก่อธิบดีกรมสรรพากรหรือเจ้าพนักงานประเมิน แต่ไม่เห็นด้วยกับการปรับปรุงอำนาจเจ้าพนักงานประเมิน เพราะอำนาจที่มีอยู่ยังใช้ไม่ครบถ้วน

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	3.2 ความไม่ถูกที่ถูกทางของ มาตรา 35 ทวิ, มาตรา 36	บทบัญญัติในประมวลรัษฎากร มีทั้ง บทบัญญัติที่เป็นกฎหมายทั่วไปและที่เป็นกฎหมายพิเศษ - บทกฎหมายทั่วไป เช่น หมวด 1 บทเบ็ดเสร็จทั่วไป หมวด 2 วิธีการเกี่ยวกับภาษีประเมิน หมวด 3 ภาษีเงินได้ หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ ในส่วน 1 ข้อความทั่วไปและบทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ	ไม่เห็นด้วยเพราะมาตรา 35 ทวิ และมาตรา 36 เป็นบทกำหนดโทษตามส่วน 3 หมวด 2 ลักษณะ 2 ซึ่งรวบรวมบทกำหนดโทษทุกเรื่องมาบัญญัติไว้รวมกัน (ไม่ได้กำหนดเฉพาะเรื่องการเร่งรัดภาษีค้าง) ซึ่งเป็นวิธีการร่างกฎหมายทำนองเดียวกับบทกำหนดโทษในหมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ หมวด 6 อากรแสตมป์ (ภาษีเงินได้ไม่มีบทกำหนดโทษ) ดังนั้นเห็นควรคงไว้ตามเดิม และเห็นควรให้นำบทบัญญัติที่เป็นบทกำหนดโทษเช่น มาตรา 13 บทลงโทษกรณีฝ่าฝืนมาตรา 10 มาบัญญัติรวมกันในบทกำหนดโทษเพื่อรวมไว้ในที่เดียวกัน

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	3.3 นิยามศัพท์ที่ยังไม่สมบูรณ์ 3.3.1 "ประเทศไทย" หรือ "ราชอาณาจักร" และคำว่า "สยาม" 3.4 บทกำหนดโทษทางอาญา มาตรา 37, มาตรา 37 ทวิ กำหนดโทษไว้ต่างกันมาก ทั้งที่ เป็นกรณีหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง เช่นเดียวกัน	ควรบัญญัตินิยามคำว่า “ประเทศไทย” ให้สอดคล้องแนวคิดในการจัดเก็บภาษีอากร ที่เป็นสากล แก้ไขบทกำหนดโทษให้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน โดยบัญญัติรวมเป็นมาตราเดียว	เห็นด้วยกับการบัญญัตินิยามคำว่า "ประเทศไทย" ให้สอดคล้องแนวคิดในการ จัดเก็บภาษีอากรที่เป็นสากลโดยต้องมี การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีที่ เป็นสากลของแต่ละประเทศเป็นอย่างไรบ้าง เห็นด้วยกับผู้วิจัยที่ให้รวมเป็นมาตรา เดียวกัน โดยให้ไปศึกษาให้มีผลในทาง ปฏิบัติ

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	4. ปัญหาความไม่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม 4.1 นิยามศัพท์ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เว้นแต่จะมีบัญญัติเป็นอย่างอื่น 4.1.1 นิยามศัพท์ที่ปัจจุบันเลิกใช้แล้ว ได้แก่ คำว่า “อำเภอ” มีบัญญัติในมาตรา 11, มาตรา 12, มาตรา 18, มาตรา 23, มาตรา 24, มาตรา 25, มาตรา 27 9iu, มาตรา 29, มาตรา 30, มาตรา 52 ทวิ, มาตรา 57 จัตวา, มาตรา 67 ทวิ, มาตรา 68, มาตรา 70, มาตรา 70 ทวิ “นายอำเภอ” มีบัญญัติในมาตรา 11, มาตรา 12 “ที่ว่าการอำเภอ” มีบัญญัติในมาตรา 3, มาตรา 11, มาตรา 11 ทวิ, มาตรา 27 ตริ, มาตรา 52, มาตรา 52 ทวิ, มาตรา 57 จัตวา, มาตรา 67 ทวิ, มาตรา 77/4, มาตรา 83, มาตรา 83/7, มาตรา 84/1, มาตรา 84/2, มาตรา 85, มาตรา 85/8, มาตรา 85/12, มาตรา 91/10, มาตรา 91/11, มาตรา 91/12 “ผู้ว่าราชการจังหวัด”	ควรยกเลิกบทบัญญัติที่ไม่มีผลใช้บังคับดังกล่าวทั้งหมด	เห็นด้วยให้ยกเลิกเฉพาะบทบัญญัติที่ไม่มีผลใช้บังคับ

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	4.1.2 ประเด็นปัญหา คำว่า “อำเภอ” “นายอำเภอ” และ “ที่ว่าการอำเภอ” รวมทั้ง “ผู้ว่าราชการจังหวัด” (ในบางบทบัญญัติ) ในปัจจุบันไม่มีผลใช้บังคับแล้ว เพราะกรมสรรพากรเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเป็น ส่วนกลางทั้งหมดแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545)		

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	4.2 การแทรกบทบัญญัติเพิ่มเติมในประมวล รัฐธรรมนูญ ในกรณีที่ต้องการแทรกบทบัญญัติเพิ่มเติม ในประมวลรัฐธรรมนูญจะกระทำในลักษณะ ดังต่อไปนี้ 4.2.1 บทบัญญัติในประมวลรัฐธรรมนูญที่ บัญญัติไว้ในลักษณะ 1 และลักษณะ 2 ดังต่อไปนี้ หากต้องการแทรกบัญญัติเพิ่มเติม จะเพิ่มเติมมาตราเดิมเป็นครั้งที่สอง ครั้งที่สาม ครั้งที่สี่ และครั้งต่อ ๆ ไป ด้วยภาษาบาลี คือ ทวิ ตรี จัตวา... เป็นต้น ซึ่งเรียกการแทรก บทบัญญัติเพิ่มเติมในลักษณะนี้ว่า “การแทรก บทบัญญัติเพิ่มเติมแบบดั้งเดิม” (Classical Addition)	ควรขกร่างบทบัญญัติแห่งประมวล รัฐธรรมนูญใหม่ทั้งหมด โดยเรียงลำดับมาตรา ใหม่ ที่ไม่มีการแทรกเลขมาตรา และหาก ต้องมีการแทรกเลขมาตรา ให้ใช้วิธีเดียวกันทั้ง ประมวลรัฐธรรมนูญ ได้แก่ "วิธีการแทรก บทบัญญัติเพิ่มเติมแบบสมัยใหม่"	เห็นด้วยกับผู้วิจัย

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	4.2.2 สำหรับบทบัญญัติในประมวล รัษฎากรที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 2 ดังต่อไปนี้ ซึ่ง เป็นบทบัญญัติที่ตราขึ้นใหม่ในปี 2534 หาก ต้องการแทรกบทบัญญัติเพิ่มเติมจะเพิ่มเติม มาตราเดิมเป็นเลขที่คล้ายกับบ้านเลขที่ เช่น มาตรา 77 มาตรา 77/1 มาตรา 77/2 มาตรา 77/3 มาตรา 77/4 มาตรา 77/5 เป็นต้น ซึ่งเรียกการ แทรกบทบัญญัติเพิ่มเติมในลักษณะนี้ว่า "การ แทรกบทบัญญัติเพิ่มเติมแบบสมัยใหม่" (Modernize Addition) (1) หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตั้งแต่มาตรา 77 ถึงมาตรา 90/5 (2) หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ ตั้งแต่ มาตรา 91 ถึงมาตรา 91/21 (3) คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 4/2528 ข้อ 3/1 ถึงข้อ 3/2 และข้อ 12/1 ถึงข้อ 12/5		

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะทำงานและคณะที่ปรึกษา
	4.2.3 ระบบการแทรกเลขมาตราตามประมวลรัษฎากรมี 2 ระบบ ดังกล่าว โดยเฉพาะการแทรกแบบดั้งเดิมที่นำระบบเลขตามภาษาบาลีสันสกฤตมาประยุกต์ใช้นั้น แม้ในบางส่วนหนึ่งจะเป็นการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีในการแทรกเลขมาตราตามระบบสากล แต่ใน ความยุ่งยากของภาษาที่ผู้ใช้กฎหมายยังไม่มี ความเข้าใจทั่วถึง ทำให้เกิดความสับสนและยุ่งยาก 4.3 เจตนารมณ์ของมาตรา 3 4.3.1 ตามมาตรา 3 กำหนดเป็นหลักการว่า หากจะบัญญัติยกเว้นรัษฎากรหรือลดอัตรารัษฎากร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังต่อไปนี้ <i>"มาตรา 3 บรรดารัษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนี้จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้ คือ</i> <i>(1) ลดอัตราหรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพของท้องถิ่นบางแห่งหรือทั่วไป</i>		

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะทำงานและคณะที่ปรึกษา
	<u>ประเด็นปัญหา</u> (1) มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร เพื่อยกเว้นรัษฎากรเป็นอันมาก แต่ไม่มีการจัดระบบการยกเว้นให้สะดวกและเหมาะสม ทำให้ยากแก่การศึกษาและปฏิบัติ (2) มาตรา 42 (17) เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยตราเป็นกฎกระทรวง แทนที่จะกำหนดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการทั่วไปตามมาตรา 3 ซึ่งเป็นผลให้การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความแตกต่างไปจากการยกเว้นภาษีอากรประเภทอื่นตามประมวลรัษฎากร อันเป็นการขัดแย้งต่อเจตนารมณ์ของมาตรา 3 อย่างยิ่ง	ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า การยกเว้นหรือลดอัตรารัษฎากรโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีการะดับเดียวกันทั่วทั้งประมวลรัษฎากร	ความเห็นของผู้วิจัยมีเหตุผล แต่การจัดเก็บภาษีต้องสอดคล้องกับภาวะการณ์ในช่วงเวลานั้น จึงต้องการความรวดเร็วในการแก้ไขกฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงในบางเรื่องที่ต้องการความเร่งด่วนเพื่อบรรเทาภาระภาษี

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	4.4 บทกำหนดโทษปรับทางอาญาเป็นตัวเงินตามประมวลรัษฎากรทั้งหลาย ค่าของเงินเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้ดูเหมือนจำนวนค่าปรับที่กำหนดไว้ในกฎหมายไม่เกิดความศักดิ์สิทธิ์ที่จะปฏิบัติตาม 4.5 การขอรับใบแทนใบเสร็จรับเงินค่าภาษีอากรตามมาตรา 11 ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2482 และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน 2482 เป็นต้นไป โดยให้ผู้เสียภาษีอากรที่ต้องการขอใบแทนใบเสร็จที่เจ้าพนักงานได้ออกให้ไปแล้ว โดยกำหนดให้เสียค่าธรรมเนียมเพียงฉบับละ 50 สตางค์ เนื่องจากค่าของเงินเปลี่ยนแปลงไปมากจนทำให้อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวไม่สอดคล้องกับภาวะการณ์ปัจจุบัน	ควรบัญญัติอัตราค่าปรับให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยเพิ่มอัตราค่าปรับทางอาญาให้สูงขึ้นอย่างเหมาะสมทั้งระบบ ควรบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบัน	เห็นด้วย แก้ไขให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ปัจจุบัน เห็นด้วย แก้ไขให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ปัจจุบัน

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และคณะที่ปรึกษา
	4.6 บทบัญญัติว่าด้วยการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรประเมินตามประมวลรัษฎากร มีแนวคิดในเชิงตั้งรับ โดยรอให้เกิดการกระทำผิดจึงจะเข้าจัดการ สังเกตได้จากการกำหนดให้อำนาจเจ้าพนักงานประเมินเพื่อตรวจสอบและประเมินภาษีอากรจากผู้กระทำความผิด รวมทั้งกำหนดบทกำหนดโทษทางอาญาในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย เข้าทำนองจับปูใส่กระด้ง ซึ่งในสมัยปัจจุบันนั้น ต้องการบทบัญญัติที่เสริมแรงหรือจูงใจให้มีการกระทำและเสียภาษีอากร โดยถูกต้องตั้งแต่ต้น อันจะทำให้ไม่ต้องเสียเวลาและงบประมาณ โดยเปล่าประโยชน์	ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะที่จูงใจให้มีการกระทำและเสียภาษีอากรที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับแนวคิด Corporate Social Responsibility : CSR ขององค์กรธุรกิจ ในภาคเอกชน	เห็นด้วย ในหลักการ แต่ควรกำหนดเป็นแนวนโยบายหรือแนวปฏิบัติไม่ควรบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย

ตารางตาม 1.1

ประมวลรัษฎากรตามข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

ลักษณะ 1	ข้อความเบื้องต้น
	มาตรา 1 ข้อกฎหมาย
	มาตรา 2 นิยามศัพท์
	มาตรา 3 การลดอัตรา การยกเว้นโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา
	มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตาม
ประมวลรัษฎากร	
	หมวด 1 บทเบ็ดเสร็จทั่วไป
	มาตรา 3 ทวิ – มาตรา 4 ทศ
	(ยกเลิกมาตรา 3 จัตวา ที่บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดสถานที่อื่นเป็น
	สถานที่รับชำระภาษี เพราะซ้ำซ้อนกับมาตรา 11)
ลักษณะ 2	ภาษีฝ่ายสรรพากร (เป็นกฎหมายพิเศษของลักษณะ 1)
	หมวด 1 บทเบ็ดเสร็จทั่วไป
	มาตรา 5 – 12 ตริ
	หมวด 1 ทวิ คณะกรรมการวินิจฉัยภาษี
	มาตรา 13 ทวิ – 13 อัฐ
	หมวด 2 วิธีการเกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน
	มาตรา 14 - 37ทวิ
	หมวด 3 ภาษีเงินได้
	มาตรา 38 – 76 ทวิ และบัญชีอัตราภาษีเงินได้
	หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม
	มาตรา 77 – 90/5
	หมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ
	มาตรา 91 – 91/21
	หมวด 6 อากรแสตมป์
	มาตรา 103 – 129 และบัญชีอัตราอากรแสตมป์
หมายเหตุ	หมวด 3 ถึง 5 ให้จัดหมวดหมู่ตามข้อ 1.3 การจัดหมวดหมู่ของกฎหมาย